

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **MUDr. Š. C.**, , proti žalovanému: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný trh 3, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 19. 6. 2014, č. j. 5-4-100107-III-14, a proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 18. 8. 2014, č. j. 5-8-105767-III-14, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2015, č. j. 10 A 44/2015 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 5. 5. 2015 doručena kasační stížnost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2015, č. j. 10 A 44/2015 – 36.

Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ke kasační stížnosti stěžovatelka doložila plnou moc jí udělenou k zastupování v řízení před Nejvyšším správním soudem JUDr. M. K., o němž tvrdí, že je členem její rodiny a otcem jejího dítěte. Z evidence České advokátní komory Nejvyšší správní soud zjistil, že JUDr. M. K. není zapsán v seznamu advokátů, a že tudíž není advokátem. Z dikce ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatelka musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Výjimkou z této povinnosti je situace, kdy sama stěžovatelka má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V žádném případě nepostačí, že takové vzdělání má člen její rodiny. Řízení o kasační stížnosti je totiž založeno na kvalifikovaném právním

zastoupení a výjimky z tohoto povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 část věty za středníkem s. ř. s.) je tak třeba vykládat restriktivně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2006, č. j. 8 As 4/2006 – 93; veškerá zde uvedená judikatura je dostupná na www.nssoud.cz). V ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zmíněný „člen“ tak logicky míří na členy právnických osob, nikoliv na členy stěžovatelčiny rodiny.

V této souvislosti proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 5. 2015, č. j. 6 As 98/2015 – 10, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 14 dnů doložila splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. pro řízení o předmětné kasační stížnosti, a to buď předložením plné moci udělené advokátovi, nebo předložením dokladu o tom, že sama stěžovatelka má vysokoškolské právnické vzdělání. Stěžovatelka byla v předmětném usnesení poučena o tom, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 21. 5. 2015.

Ve stanovené lhůtě stěžovatelka znovu zaslala Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc jí udělenou JUDr. M. K. k zastupování v řízení před Nejvyšším správním soudem. K tomu stěžovatelka doložila kopie vysokoškolských diplomů prokazující, že JUDr. M. K. má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů potřeba pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud znovu z evidence České advokátní komory ověřil, že JUDr. M. K. není advokátem. Podmínka povinného zastoupení tak nemohla být splněna. Stěžovatelce bylo výše uvedeným usnesením jasně vysvětleno, že v řízení o kasační stížnosti musí být buď zastoupena **advokátem**, nebo že musí doložit, že **ona sama má** vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie; nepostačí, pokud takové právnické vzdělání má člen její rodiny. V usnesení byla stěžovatelka poučena jak o důsledcích nesplnění této výzvy, tak o možnosti požádat o ustanovení zástupce z řad advokátů na náklady státu (této možnosti nevyužila).

Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 10. 11. 2003, č. j. 4 As 45/2003 – 48, vyslovil, že reaguje-li stěžovatel – fyzická osoba, na výzvu soudu k odstranění nedostatku povinného zastoupení tím, že předloží procesní plnou moc pro osobu, která není advokátem, není tím odstraněn недостаток povinného zastoupení a Nejvyšší správní soud takovou stížnost odmítne.

Jelikož stěžovatelka přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranila nedostatek podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s, ani nepožádala o ustanovení zástupce a v řízení o kasační stížnosti nelze bez odstranění tohoto nedostatku pokračovat, přistoupil Nejvyšší správní soud k odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu